

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25C/161/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411204752
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Daniela Mamráková
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2011:1411204752.3

Rozhodnutie

Okresný súd Bratislava IV samosudkyňou Mgr. Danielou Mamrákovou v právnej veci navrhovateľky: O., bytom A. proti odporcovi: F.r, bytom B., zastúpený JUDr. Martinou Poredošovou, advokátkou, so sídlom Teslova 5, Bratislava o príspevok na rozvedenú manželku takto

r o z h o d o l :

I. Odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľke sumou 100.- eur mesačne od 8.4.2011 do 15.9.2011 .

II. Zročné príspevky na výživu za dobu od 8.4.2011 do 15.9.2011 vo výške 523,31 eura je odporca povinný zaplatiť navrhovateľke v mesačných splátkach po 100.- eur, splatných k 10-temu dňu každého mesiaca počnúc právoplatnosťou výroku I. pod následkom straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej splátky.

III. Vo zvyšku súd návrh zamietla.

IV . Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 8.4.2011 žiadala navrhovateľka, aby súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na jej výživu od 1.5.2011 sumou 100.- eur mesačne z dôvodu, že po rozvoze manželstva nie je schopná zabezpečiť si prostriedky na primeranú výživu, nakoľko sa stará o dve maloleté deti. Na pojednávaní dňa 7.12.2011 navrhovateľka zmenila návrh tak, že žiadala príspevok na rozvedenú manželku od 1.2.2011 do 15.9.2011 vo výške 100 eur mesačne, pričom súd zmenu návrhu pripustil.

Odporca s návrhom nesúhlasil, navrhol zamietnuť ho v celom rozsahu s odôvodnením, že navrhovateľka v čase podania návrhu čerpala rodičovskú dovolenku a mala dostatočne zabezpečené svoje potreby, pretože mala riadne zabezpečené bytové podmienky, je vlastníčkou bytu, ktorý užíva spoločne s maloletými deťmi, pričom túto nehnuteľnosť počas

Č.k.: 25C/161/2011-38

2

manželstva prenajímala a peňažné výnosy patrili navrhovateľke, ktorá si z toho hradila vysokoškolské štúdium a odkladala si úspory. Okrem toho vlastní osobné motorové vozidlo.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámil listinné dôkazy zistil tento skutkový stav:

Manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 4C/219/2010 zo dňa 31.1.2011 rozvedené, pričom rozsudok nadobudol právoplatnosť 7.3.2011. Maloleté deti boli zverené do osobnej starostlivosti navrhovateľke a odporca sa zaviazal prispievať na deti sumou 350 eur mesačne. Súd stanovil ako príčinu rozvratu manželstva rozdielnosť názorov účastníkov a citové odcudzenie. Z obsahu spisu súd zistil, že odporca v rozvodovom konaní vo výpovedi uviedol, že po rozvode bude manželke pomáhať nielen vo výchove ale aj finančne.

Obaja účastníci majú dve vyživovacie povinnosti k maloletej B., nar. X.XX.XXXX a maloletej M., nar. XX.X.XXXX.

Navrhovateľka bola do 15.9.2011 na rodičovskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 196,69 eura priemerne mesačne, od 16.9.2011 je zamestnaná. Počas rodičovskej dovolenky navrhovateľka študovala na vysokej škole, ktorú ukončila v júni r. 2011. Štúdium trvalo 2,5 roka a bolo hradené z prostriedkov navrhovateľky získaných z prenájmu jej bytu, pričom náklady na štúdium pozostávali zo sumy 250.- eur za semester a 150 eur za štátnu skúšku. Navrhovateľka býva v spoločnej domácnosti s maloletými deťmi, v byte, ktorý má vo svojom vlastníctve, pričom náklady na bývanie sú cca 190-200 eur mesačne. Uvedený byt za trvania manželstva prenajímala a z nájomného bolo uhrádzané jej štúdium a hypotéka, ktorú si zobrali účastníci na úhradu bytu patriaceho do vlastníctva odporcu. Navrhovateľka potvrdila, že posledný rok manželstva byt neprenajímala, avšak vzhľadom na to, že predchádzajúce obdobie bola z nájmu hradená hypotéka, nemohli jej vzniknúť úspory, ktoré by mohla využiť na svoju výživu vzhľadom na to, že po rozvode musela svoj byt po nájomcoch zveľadiť a zabezpečiť bytové zariadenie.

Z daňového priznania za rok 2010 súd zistil, že z prenájmu mala navrhovateľka príjem 2.551,39 eura ročne, čo predstavuje 212,61 eura mesačne. V roku 2009 mala navrhovateľka príjem z prenájmu 2.570,18 eura, čo predstavuje 265,80 eur mesačne.

Odporca žije v domácnosti sám, v byte vo svojom vlastníctve, pričom mesačné náklady na bývanie sú 200 eur, vlastní trojročné motorové vozidlo, platí na výživu detí 350 eur mesačne. Odporca má príjem zo zamestnania zo spoločnosti V. vo výške 1.180,06 eura mesačne.

Z výpovede odporcu súd zistil, že posledný rok hypotéku už neplatili a peniaze z nájmu bytu mali ísť na dovolenku, pričom z týchto peňazí zaplatila navrhovateľka 200 eur na ubytovanie, zvyšok zaplatil sám.

Podľa § 72 ods. 1 Zákona o rodine (ďalej ZR) rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Č.k.: 25C/161/2011-39

3

Podľa § 72 ods. 2 ZR, ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd prihliadne, pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa § 72 ods. 3 ZR príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu 5 rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov schopný sám sa živiť, ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva

zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Podľa § 75 ods. 1 veta prvá ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 77 ods. 1 právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázať, že manželstvo zaniklo dňa 7.3.2011, právoplatnosťou rozsudku o rozvoде. V čase začatia konania o príspevok na rozvedenú manželku bola navrhovateľka na rodičovskej dovolenke, nemala príjem zo zamestnania, ani príjem z prenájmu, keďže už bývala v byte, ktorý bol v minulosti predmetom nájmu a starala sa o dve maloleté deti, ktoré jej boli zverené do osobnej starostlivosti na čas po rozvoде. Uvedené skutočnosti odôvodňujú záver, že navrhovateľka nebola schopná sama sa živiť, a preto je jej návrh na príspevok na výživu dôvodný.

Pri posudzovaní schopnosti odporcu prispievať navrhovateľke na jej výživu vychádzal súd z príjmu odporcu z priemernej sumy 1180,06 eur, pričom je názoru, že pri zohľadnení jeho výdavkov na bývanie, na výživné na maloleté deti, je v jeho schopnostiach a možnostiach platiť navrhovateľkou navrhované výživné.

V prejednávanej veci je nesporné, že navrhovateľka si zvyšovala odbornú kvalifikáciu štúdiom na vysokej škole a tieto okolnosti súd zohľadnil pri vyhodnocovaní jej nemožnosti zabezpečiť si vlastný príjem, najmä však skutočnosť, že navrhovateľka bola na rodičovskej dovolenke, ktorú aj predčasne ukončila, vzhľadom na vek maloletej M. a nastúpila do zamestnania, preukazuje, že bola navrhovateľka nútená si zabezpečiť príjem zo zamestnania.

Súd neakceptoval argument odporcu, že navrhovateľka mala úspory, toto tvrdenie odporcu ničím nepreukázal. Samotná skutočnosť, že navrhovateľka prenajímala byt, neznamena, že jej vznikli úspory, najmä poukazom na tú skutočnosť, že v čase podania návrhu už príjem z prenájmu nemala, keďže v uvedenom byte už bývala. Navyše výška mesačného príjmu z prenájmu činila 212,61 eur, resp. 265,80 eura, čo súd nepovažuje za sumu nadštandardne vysokú, najmä s poukazom na to, že z prenájmu bolo hradené aj jej štúdium a zabezpečené zariadenie domácnosti po zániku spoločnej domácnosti s odporcom. taktiež súd nezohľadnil argument odporcu, že navrhovateľka bola na dovolenke, ktorú na sociálnej sieti označila za „fajnú“. V danom prípade sa jednalo o dovolenku na Slovensku,

Č.k.: 25C/161/2011-40

4

s vlastným stravovaním v rozsahu jedného týždňa, a z tejto skutočnosti súd nemôže vyvodiť záver o schopnostiach navrhovateľky sama sa živiť.

Keďže za dobu od 8.4.2011 do 15.9.2011 vznikol dlh na príspevku vo výške 523,31 eur, povolil súd odporcovi zročné príspevky splácať po 100.- eur mesačne podľa § 160 ods. 1 OSP.

Vzhľadom na to, že výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania, t.j. odo dňa, kedy bol návrh na začatie konania doručený súdu, nie je možné priznať príspevok späť za dobu pred začatím konania. V danom prípade teda má navrhovateľka nárok na príspevok na výživu od 8.4.2011, kedy bol podaný návrh na súd. Pre úplnosť súd uvádza, že nie je možné priznať výživné za dobu trvania manželstva, nakoľko navrhovateľka žiadala príspevok na výživu od 1.2.2011, kedy ešte manželstvo

trvalo. Z tohto dôvodu súd vyhovel návrhu navrhovateľky, priznal jej príspevok vo výške 100 eur mesačne, avšak nevyhovel jej návrhu v časti obdobia, ktorého sa domáhala s poukazom na vyššie uvedené odôvodnenie ohľadom vzniku nároku na príspevok na rozvedenú manželku. Z týchto dôvodov súd návrh na zaplatenie príspevku na výživu na rozvedenú manželku za dobu od 1.2.2011 do 7.4.2011 zamietol.

O trovách konania rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal z dôvodu čiastočného úspechu, pričom postupoval podľa § 142 ods. 2 OSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na podpísanom súde.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach / § 42 ods. 3 O. s. p. / uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha / § 205 ods. 1 O. s. p. /.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia / § 251 ods. 1 O. s. p. /.